

MY DVA - JĀ• A PES

PondĀ•lĀ•, 20 duben 2015

Ráno pĀ™ed sedmou, spíš nĀ›co po šesté. Je to uĀ¼ hodnĀ› dávno, co to byla moje "bĀ›Ā¼ná" hodina. TeĀ•, létech a) svobodného povolání i b) veselé penzistky, byla má probouzečící Ā•i vstávací hodina o hodnĀ› Ā•iselnĀ› vyšší. OĀ• pozdĀ›ji jsem usínala, o to pozdĀ›ji jsem se - a jak pozvolna! - vydrásala z pelechů. Ale, udeĀ™ily nové Ā•asy... NepromyšlenĀ› jsem si koupila psa. Ale stejnĀ› nepromyšlenĀ› si poĀ™izujeme dĀ›ti - vĀ¼dyĀ¼ studuje pĀ™edem detaily jejich stravování, výchovy, nemoci...?

A tak polospící rychle vklouznu do pĀ™ipravených kalhot, trika, fofr WC a koupelna, pak sundat pesa z postele (mám vysokou postel), bĀ›hem krátké doby, co chroustá granulky, si vaĀ™ím kafe a nechávám zatím stydnout, a uĀ¼ to jede: "...botiĀ•ky (moje), šatiĀ•ky (jeho kšíry), vodítka, bunda (moje) a hlavnĀ› KLÍĀCEE". Venku na nás z trávníkĀ› blikají bílé teĀ•ky ještĀ› spících sedmikrásek, potkáváme fofrující Ukrajinky, které spĀ›chají do zdeší cukráĀ™ské výroby a sem tam se uĀ¼ trouší první pejskaĀ™i. Kayo se dĀ›leĀ¼itĀ› rozhlédne. Ano, všechno je v poĀ™ádku, nic se od vĀ•erejška nezmĀ›nilo. Tak zvolna zanechává svoje Ā¼luté esemesky na pĀ™ilehlých keĀ™ích stromech, Ā•i vyšších travách (je to pes pro boj ve vysoké trávĀ›) a pak se rozhodne, kterým smĀ›rem dnes pĀ™jdeme. Doleva - tam by tĀ™eba paniĀ•ka mohla zahrnout na velikou procházku do zdešího parku, ale taky jen na obchĀ›zku ulice, pĀ™ípadnĀ› doprava, tam zase, kolem tenisového hĀ™ištĀ› a hlavnĀ› za ním, pod tamĀ›jš paneláky, je docela slušné nalezištĀ› nádhernĀ› smrdutých pozĀ›statĀ™. Jo, kaĀ¼dou chvíli jsou tam nedohodané kuĀ™ecí Ā•i vepĀ™ové kosti, kusy chleba, zbytky namazaných rohlíkĀ™... (No fuj...) Chvilku pĀ™ed osmou zaĀ•ínají scházet další venĀ•iĀ•i se svými psími pány. Tak se všichni kamarádíme. Ā•eubáci nĀ›kdy zcela tiše, obĀ•as lítají v divokých kruzích sem a tam, jindy, jako napĀ™íklad v nedĀ›li ráno, jsme potkali pĀ›vabnou mopsličku, ta byla fakt neuvĀ›Ā™itelnĀ› ukecaná. Nádhera ... sledovat je, s jakým zaujetím si vyštĀ›kávali všechny ty dĀ›leĀ¼ité vĀ›ci. Stáli proti sobĀ› a se zaujetím si vykládali. Ale po chvíli jsme jim to museli utnout, aby nám nĀ›kdo nevyllil obsah noĀ›ní mísy na hlavu. DĀ›lali totiž pĀ™íšernej kravál! Na pondĀ›lní poledne jsme mĀ›li zarezervovat paní Slavíkové, co má tady kousek od nás Psí salon "Hermína". TakĀ¼e po ranní prochádkĀ› nastalo nejen mytí tlapek, ale i koupání celé vobludky - napustila jsem do sprcháĀ•e teplou vodu, nastĀ™íkla dĀ›tským fajnovým šamponem a vloĀ¼ila pesa. KdyĀ¼ se koupal minule, to bylo cca pĀ™ed dvĀ›ma mĀ›síci, stál tam tiše a ochotnĀ›, tentokrát mi ten mokrej mop zdrhnul a pĀ›knĀ› se proklouzal po dlaĀ¼bĀ› v pĀ™esíni. Ach jo... PodaĀ™ilo se mi ho nejen chytit, ale i neuklouzno vydrbat všechna jeho psí zákoutí, opláchnout, proti jeho vĀ›li zabalit do dvou velkých ruĀ•níkĀ™, opatrnĀ› proklouzat do obýváku a sušit a sušit... Byl pak zase tak hezkej, chundelatej, mĀ›j milovanéj bílo-bílo-bílo-Ā•ernej štucel (rukávník, pro neznalé slova "štucel"). V pĀ™jedné jsme byli na Ā•as na místĀ›, Kayo byl nesmírnĀ› hodný, nechal si dát i ten pĀ™idrĀ¼ovací obojek a v podstatĀ› ztuhnul hrĀ›zou. Paní Slavíková ho prohrábla, ocenila a zjistila, co s "tím udĀ›láme". Já bĀ›hem procedury sedĀ›la kousek opodál v pohodlném ušáku, sledovala, jak se mĀ›j chudinka rozĀ•íleněj zaĀ•íná klepat, postupnĀ› vibrovat a jak mu nakonec i zhadrovatĀ›ly noĀ¼iĀ•ky, takĀ¼e se jen tak bezvládně poddává stĀ™ihacímu strojků a nĀ›Ā¼kám... Ocas mĀ›l staĀ¼ený pod bĀ™íškem aĀ¼ k tlamĀ›... Asi dvakrát vstala, trošku ho uklidnila - ale pĀ™esně jsem rozumĀ›la tomu, co stálo v jeho Ā•erných oĀ›ích: "Ty mrcho zrádná, já tĀ› tak miluju, a tys mi pĀ™ipravila TOHLE?" Trvalo to docela dost dlouho, paní ho obrala velice peĀ•livĀ›, pĀ™ístĀ™ihla a komplet všude. A výsledek? Najednou je to úplnĀ› jiný pes. Najednou nemá krátké kĀ™ivé noĀ¼iĀ•ky, ale docela úmĀ›rné svému tĀ›lu, upravený ocásek vypadá hezky, krásnĀ› ostĀ™íhaná ouška najednou zmĀ›nila své postavení (respektive z pĀ›vodního poloĀ¼ení vzniklo postavení) a vĀ›bec - najednou je to úplnĀ› jiný pes. O tom jsem se pĀ™edem kdyĀ¼ nás cestou domĀ™ nepoznalo - tedy mého pesa - nĀ›kolik známých. OstatnĀ›, jen se podívejte... BohuĀ¼el, fotky nejsou zas nic moc, on se tak dĀ›snĀ› nerad fotí... Inu, jako vĀ›tšina chlapĀ™. Doma pak se mnou nemluvila ani povĀ›klika o záchodu. Nejedl, nepil, ostentativnĀ› odmítal i piškotek, jeho pohledy vraĀ¼dily. KdyĀ¼ jsem si vlezla na gauĀ•odešel na druhý konec pokoje. KdyĀ¼ jsem šla psát ke stolu, pod kterým tak rád na svém polštĀ™ku lehává, ani Ā¼uk, zalezl do loĀ¼nice. Nemluvil se mnou ani jeden z tĀ›ch jeho zkrácených chlupĀ™. Jo, tak to dopadá, kdyĀ¼ je paniĀ•ka podlá... JenĀ¼e, já mám prĀ›pravu, témĀ›Ā™ bojový výcvik - mám za sebou vychovávající dvou "dĀ›tiĀ•ek", které rozhodnĀ› nebyly Ā¼ádná nevinná poupátka. TakĀ¼e jsem na jeho trucování nereagovala. V misce mĀ›l granulky, dostal tĀ™í piškoty (aby tedy hlady neumĀ™el, chudinek), v druhé misce Ā•erstvá voda - a mĀ›Ā¼eš mi bejt ukradenej, vztekliho naštvaná! VydrĀ¼el asi do osmi, pak najednou obĀ› mísky zely prázdnotou a na polštĀ™í u mých nohou tiše spinká hodnej novej pejsek - prej je trošku podobnej Ā•epkovĀ› DášeĀ™ce. Co myslíte? Kayo, psí pidichlap, a d@niela

